

ere Skoles Arbejdere. Med Overgangen i 11—12 Aars Alderen tror jeg ikke, at Folkeskolens Lærere og heller ikke Forældrene hjemme i Sognene ville være vel tjente, jeg tror, at det vil vække Misbilligelse og Utilfredshed. Man vil frygte for, at den Spore, der ligger til at udvikle Folkeskolen i de sidste Aargange, vil svinde bort, tages væk, og at de sidste Aargange af Folkeskolen noget ville komme til at ligne et Organ, som ikke længere er i fuld Funktion og derfor kan svinde hen og blive ubrugbart. Det er jo ogsaa saare klart, hvad der er blevet sagt i Dag, at naar man saa stærkt, som det navnlig skete i Fjor ved Realskolelovens Behandling, understreger den sociale Betydning af at beholde Folkeskolens Elever samlede i de sidste Klasser, fordi Børnene fra de forskellige Hjem og af de forskellige sociale Lag derved komme til at kende hinanden, vil Udskrivningen ved 11—12 Aars Alderen være en meget slem Brøk i det Forhold. Hermed skal jeg slutte for ikke at trække Tiden ud og trætte Medlemmerne efter en saa lang og omfattende Debat om dette Sprgsmaal.

Formanden: Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Oscar Hansen: Jeg frafalder Ordet.

J. Nielsen: Jeg har ikke i Sinde at blande mig særlig i Diskussionen om Ordningen af denne Almenskole eller højere Skole, hvad man nu vil kalde den, af den ganske simple Grund, at jeg jo ingen personlig Erfaring har i og intet egentligt Kendskab til, hvordan man driver den Slags Skoler. Der er egentlig kun et Punkt, som særlig interesserer mig som Lærer i Folkeskolen, nemlig Tilknytningen mellem Folkeskolen og Mellemskolen. Jeg vil nu ikke nægte, at da jeg læste § 1 og saa, at Overgangen fra Folkeskolen til Mellemskolen var tænkt i 11—12 Aars Alderen, nærde jeg ikke saa lidt Frygt for, at det muligt skulde komme til at gøre Skade for Folkeskolen, ved at man tog de Elever bort, som almindeligt anses for de bedst begavede, og at man altsaa vilde komme til at savne den Spore, som de altid ere, til at drive de øvrige Elever fremad med. Men det er gaaet mig som det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Borgbjerg), at jo mere jeg har tænkt der over, og navnlig efter at jeg har læst Motivernes Grunde for at

sætte denne Aldersgrænse, ere mine Betæneligheder og min Frygt bleven mindre og mindre, ja, jeg kan godt sige saa godt som forsvunden.

For det første lades jo selve Folkeskolens Undervisningsforhold fuldstændig uberørte af dette Forslag. Jeg ser ikke rettere, end at vi kunne blive ved at leve vort eget Liv som hidtil, og jeg kan heller ikke se, at dette Forslag lægger nogen egentlig Hindring i Vejen for at reformere og forbedre den egentlige Folkeskole, naar Tiden er kommen og vi kunne overkomme det. Men der har altid været en Hemske for Udviklingen af Folkeskolen, og det er Manglen paa Tid. Skulle vi drive Undervisningen i Folkeskolen videre end nu, skal der absolut mere Tid til. Jeg tror ikke, der kan udrettes synderligt mere i Folkeskolen med den Tid, der er til Raadighed, end der gøres nu. Fra denne Side set synes jeg altsaa ikke, der er noget til Hinder for at drive Folkeskolens Undervisning videre. Saa er der kun dette med de Elever, som gaa ud af Skolen. Det skulde jo være de saakaldte gode Hoveder. Nu oplyste jo imidlertid det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm), at det behøver slet ikke at være gode Hoveder, med et ganske almindeligt lille Hoved kan man godt gaa igennem disse Skoler. Men der er ogsaa et andet, som spiller med ind, og som vil blive afgørende, maaske det ene afgørende, og det er nu for det første dette, om Forældrene ville af med deres Børn fra Hjemmet i 11—12 Aars Alderen, eller om de ikke foretrække, som der jo er aabuet Udsigt til i Forslaget, at lade dem blive i Folkeskolen, maaske til 13—14 Aars Alderen, og saa lade dem gaa ind i et af de andre Klassetrin i Mellemskolen. Der staar jo endogsaa, at de kunne faa Lov til at springe Mellemskolen helt over og gaa ind i Ungdomsskolen.

Men der er et, som jeg tror, er afgørende, og det er Forældrenes økonomiske Forhold. Der er jo nok stillet i Udsigt, at der maaske kunde ofres noget mere paa Skolen, men foreløbig blive Undervisningspengene satte op, og dernæst maa jo de allerfleste Børn fra Landet, naar de skulle sættes i Realskolen, bort fra Hjemmet og lægges ind til Kost og Logis i Byen, og det er det, der koster de egentlige Penge, 3—4—5—6 Gange saa meget som selve Undervisningen koster. Det vil ikke blive enhvers Sag paa Landet at lade sine Børn komme ind i disse Skoler. Det tror jeg derfor bliver det afgørende. Og